

Tenhle kratičký příběh není můj, ale rozhodně si myslím, že byste vy - co třeba nejdete do diskuze - o něj neměli přijít.

Může to být v podstatě příběh kohokoliv z nás, jen s různými obměnami a protože prostě fšící víme, že cizí neštěstí potěší a protože Kachna to moc hezky napsala, tak já vám to sem dám, ať se taky můžete pobavit, jako já v tom pátečním ránu:

Klíčová anabáze od Kachny:

V sobotu jsem přivezla dítě ze skauta, spletla jsem místo vyplutí. Fláknou klíčkama, napíšu omluvenku hlavnímu skautovi. V pondělí odjízďím do práce A klíče nikde. Ale jako fakt nikde - na stole, na háčku, na kuchyňské lince (nikdy jsem netvrdila, že jsem pořádná), na zemi, pod gaučem, v autě, prostě nikde. Tak jsem volala do práce, že mám problém s autem (důvod mi připadal trochu ponižující, tak jsem ho malinko zatajila) a přijedu taxíkem.

Nevím, co přesně v řeči taxikářů znamená NONSTOP, ale určitě to není, že by byli dostupní v sedm ráno. Pak jsem to vzdala a našla si nejbližší autobus do Mělníka. Cestou, aby mé ponížení bylo fakt dokonalé, jsem ještě slyšela mého nahluclého souseda, jak volá "TAK JÁ JEDU DO MĚLNÍKA..." Problém nahluclého souseda je, že vy sice slyšíte jeho, ale on neslyší vás. Ujel mi. Do Mělníka.

Zase jsem to otočila a vydala se na autobus. Né ten náš, ale ten, co jede od Harasova. Ještě na louce jsem vyděsila dvě laňky. Fakt strašně, prý co pamatují, tudy v pondělí ráno nikdo neprošel. Myslím, že rotují po Kokořínsku ještě dneska, pokud je teda neodlovili chlípni jeleni.

Ta cesta a Harasov, to vám bylo něco, jako když to vyfotí Denyky.

Pak jsem v Mělníce přestoupila na autobus, to už zdaleka tak romantické nebylo. Odpoledne jsem absolvovala běžný všednodenní chaos, ze kterého jsem bez auta stihla asi polovinu. Doma klíčů stále nebylo, a to ani pod linkou, v hromadě prádla na složení, ve skříňkách s

výtvarnými potřebami, mezi vylišovanými listy do školy, v mražáku, ledničce, sušičce, pračce, ba ani v myčce (+ asi třikrát ta pravděpodobná místa).

V úterý klíče našel Michal. Byly u Martínka v hračkách, kam je omylem sklídil, když uklízel stůl.

PS: Náhradní klíče ztratil Michal, když něco ne zcela střízliv uklízel. Martínek byl střízlivej, to byla naše záchrana.

□ □

Výborný, žejo? Tak výborný, že jsem se ráda podělila □ , hlavně, když se ten průšvih netýkal výjimečně mé osoby.